

грѣхътъ, и съ него е излагжалъ праотца нашего Адама за да съгрѣши, и съ такъвъ начинъ е нанесълъ пагуба на нашія родз. — Прочее вѣгай отъ грѣхътъ както отъ діаволскѣ работж.

и) Трѣбва да мыслиме, че Тріипостасный (триличный), сирѣчъ единъ Богъ, а три лица : Богъ отецъ, Богъ сынъ, Богъ дѣхъ свѧтый (три лица, но единъ Богъ); Богъ великий, свѧтый, благий, праведный, безконечный и страшный, Отецъ милосердный и прѣблагий, прѣзъ сакъй грѣхъ смъ оскърбява и разгнѣвява. Жалостно и тажко е да оскърбишъ отца си по плоти ; ами колко ли е повече жалостно и тажко, когато оскървишъ Бога Отца небеснаго, който въ създалъ и отца твоего и тѣвѣ, и който ви храни, облача, пази, и съ дрѣгы добрины ви варди и зове сичкытѣ человѣци на вѣчно блаженство ! Бонстинъ по-добрѣ е сто пѫти да умрѣ человѣкъ нежели да оскърби прѣблагаго Бога Отца и Создателя нашего. — Затова варди сѧ отъ грѣхътъ каквото отъ най-голѣмо зло.

и) Направенътъ грѣхъ може съвѣстътъ ны до това врѣме, додѣто сѧ очисти съ покаянїе. — Варди сѧ отъ грѣхътъ както отъ заминскій юдѣ (зѣхърь), ако не за дрѣго нѣщо, то баримъ да тѧ не грызе (чюка) съвѣстътъ ти.

29. Сичкото това е грѣхъ, което сѧ прави противъ сватыя и вѣчныя законъ Божій, и противъ Неговѣтъ свата волѣ, или словомъ, или дѣломъ, или помышленіемъ. За грѣхътъ